

michi dō p̄statit. ut te st̄ep̄ta etiā felicitate trena-
videā dei seruū. Quid iam āmodo hic faciā nescio.
Quid sibi tūc responderī nō sans recolo. sed post-
dies quīq; tecubuit febribz. et subtracta a p̄ntribz
accuring⁹. et post modicū reddita ē sensui. et ita
ens nos ait. Ponetis hic m̄tre viam. Ego flebā
sed fletū sinebā. s̄r aut̄ mens letus est q; nō pe-
gre comori s̄z in patria cū viro sepeliri debebat.
Quo audito vultu turbato reuerberat cū oculis
q; talia dixisset ait. Ponite hic corpus meū. n̄c
hilq; cura eius vos turbet. Progo tñ vos ut ad al-
tare dñi memeritis mei ubi fuītis. Dñs at illud
resuscitabit ubiq; sepultū fuit ē nonissio die.

Sermonē bñ resurēt̄ epi de bello homis cōn vita et
Hūc de celo bone vite et ip̄aguadē dñli
mōsterij locū kñm nō ad quietē. non ad
securitatē. sed ad pugnā certamēq; conueniunt
ad agonē huc pressim⁹. ad extenda cū vnoq; bella
scendim⁹. Vida em̄ m̄ra hostes m̄rā sud. de quibz sp̄i-
rita p̄minat dīc̄b. Causa ne vniq; habeas ad eos te-
dus. Necessaria ē nobis frēs kñm pugnālura id est
sap̄ custodia. q; afflictus iste sine fine. hostis iste sine
pace ē. Vincit p̄t rēipi ī amicitia nō p̄t. Et ideo plū
istud qd̄ suscep̄is sans dureū ē satisq; pīculosū. quia
intra hoīes gerit et nisi cū ip̄o hoīe nō fūnt. Ideoq;
nos ad hec tr̄iquilla ferreta et sp̄italia castra cōte-
lim⁹. ut cōdie cōn passiones m̄ras ē fatigabili cō-
gressione certim⁹. et cōdie senioribz. n̄rē volo.

tates ipsas q̄i famulas subiciantur. ut cordis n̄i neq̄as
 circumdans vel ligare gladios reuinda^r. Nō solū iuueni
 nō inserat iuueni. si nec ab aliis sentiat illatas. Periu
 luerit enī ista ad p̄fessionē m̄n̄ar p̄m̄et. Nichil t̄ hac vita
 isolatis requiret nichil hōris. p̄n̄ia rerū solana fuge
 ad p̄missa etne remuneracōis aūm̄ sp̄arac̄e. subiectione.
 aut abiectione gaude. paup̄itate studiōse quere. et nō so
 lū facultates s̄t et ipsas voluptates eradicare de cordibz
 nichil enī h̄c iterdu res uicitatis ē mil at auge res v
 tuis. Illud enā sare debetis. q̄ iter vos vita age costi
 tuerit. aut n̄i grandi fr̄at a n̄i gradi. p̄n̄alo vel dili
 gētes vel negligētes sūt. Unde felix ē illa aīa q̄ dū
 bene i r̄ūsatione usitat multoz gaudū ē. et plurimi
 ex illa vel illuat̄ vel edificant̄. Hona enī eius dū
 multis corānt̄ sibipi augmētant̄. Id qđ enā sapientissi
 illa sentēcia respicit n̄i dicit. Fili si sapiēs fūis. ubi et
 p̄missis tuis eris. Itaq̄ si qđ in igregandō positus. hu
 litate se se patientē tribuet. qđtū ex se bonū p̄missis
 imēdat. tñi in se lura aliorū couertit. Si vero econtra
 p̄ibiaz vel supbia. que res qđ perq̄ ē facilius uenit.
 solet ad malū exemplū sue iuinitatis alios attraxit
 qđtos destruxit. de tantis p̄n̄alū dāpnanois iuerrit
 Cūtis detruētū qđ fuit. de tānis sibi dāpnū contrahit
 et p̄m̄ qđ ab illo semel recessit. ad eū multipliāt̄ redū
 dabit. Nob̄e sicut ille valde amittādus et laudādus ē
 ou' cursus bonus multoz ē p̄fūs. ita ille merito lugēdā
 est m̄s vita mala multoz ruina ē. Ideo fr̄es h̄m̄ que
 ad edificationē p̄m̄et ea i medio positi age. studeq̄.

ne viaa nra vtricibz noceat alioz. ne alioz feruore
torpor nr debilitet. ne alioz paucenā tristitia nostra
violet. ne alioz huiusmūdū supbia nra. ne alioz sanitati
ispiritas nra corripat. ne alioz pulchritudine seditatis
nra cōstatuet. ne alioz ardentes extiguant lampades
si mras nō possunt illūcare. Et quidē stulte ille b̄gines
q̄libet stulte cēnt nō tā alienas lampades extiguer. qm̄
suas cupiebat illūcare. Et ideo ad illaz sititudinē si mras
nrm̄ deest p̄ḡu s̄ia grā huiusmūdū. si fidei ignis. si flā
ma feruoris. si oleū caritatis. si lumē discretiōis. reat
ad eos quos magis in hys habūdāe p̄spexit. et grāz i se
p̄ximi nō auferendo si imitādo tr̄fundat. ac bona posse
sessiōis alienē nō solū sine dāpno. sed etiā cū luce posse
sors iuadat. Itaq̄ em̄ tibi desiat. qd' alteri de te p̄sciat.
Itaq̄ em̄ sentit lūc̄ suū dāpnū pluri⁹ ignis accēsus
nec minuit solis lumē iſiderāu multitudō. Cūt̄ ad
eū p̄spexerit tāns mūera sua comodat. et ipse tamē
teger p̄seuerat. Quidicta deo illa aīa r̄uq̄ huiusmūdū
alioz sfundit supbia. aug pačā p̄enni extiguit trātā
diā. aug obīa alioz pigrinā iſerpat. aug feruor tērēa
alieni teporis exsusitat. q̄ p̄ximi sui p̄tra turbatu
cordis orula. grā solanois et edificatiois illūcat. Ille
lūc̄ ē huic q̄ illi qui frēz paululū iſtatū ab aliquo
nō tā solano suo porrecta manu sublenat. si titubatē
sunt parietē iſclinatū malloq̄oy ipulsu adiuniat ad
ruinā. et salubrit̄ p̄disipline rōne iſerpt̄. p̄ simili
silīa sic iſtat ut allēdat. sic armat ut p̄mat. Itaq̄ frēz
io cui mala p̄pa nō sufficiunt. sic agat ut iudicāt alienē

pditionis nō incurat. Ceteri sumus hinc q̄ nisi caueamus
 nisi condie resecemus et curia ad amq̄ passioēs detinores
 multū nos effici q̄ suum dū in sclo vniemus ita ut
 siā extrema m̄ta de peiora p̄oribz. Et quidē hinc q̄
 dū ad mūdū p̄tinendo illis actibz et negoq̄s militates
 suos in quibz m̄c erubescamus. tūc nobis adūsarūs
 nō obstabat ymo enā resinebat q̄a arca miserabile
 ac p̄dā vīta m̄ta nō iuemebat i quo exēt iudicā
 suā. Delabat illū opa m̄ta suffinebat illi p̄ se cīma
 et p̄ta m̄ta. Quis enī suscipit bellū adūsus militē
 suū? Qd̄ velut ipūgnāe subiectū suū? Qz sup oēm iſe
 licitātē erat vita illius cui nocē nō dignabat iūniciā. I
 Atuero m̄c postq̄ voluntatibz eis remūnari iudicūt cul
 tores suos ad auctorit̄ sui p̄stīmū redile faulatū. vidi m̄
 nobis quodāmodo ydola sua mutari in Dei tepla. frēdēs
 et tanq̄ leo rugiēs oēs nocendi aditus pugil iſdiator
 explorat. De quo leone petrus aplūs p̄testat vices. Vi
 gilate itaq; q̄ adūsari vī syabolus ut leo rugiēs ar
 aut querēs quē deuoret. Beati quos leo iste iquerēdos
 iudicat et iſequēdos. vñq; cōfī suar vestigia vtūtū et
 mitoy odore. Nō enī ab illo iquerunt̄ nisi boni: q̄i vltro
 se ingerūt mali. Post illos violēter currit istos enā
 negligent̄ iaurit̄. Beati igit̄ quos hic leo cogit iudicā
 quere. et malitia nō p̄mitit iuemē. Terribilit̄ quidē
 sonat i auribz m̄s dū audiuī. tanq̄ leo rugens. sed
 terror quodāmodo mitigat dū subdit̄. currit querēs q̄i
 s̄z nō iuemēs. Qz q̄ dictū est esca at illig electa. qd̄

querit clamans ē q̄ rugit despanomis. Cicut et alio
loco legimus ventib⁹ suis fremet et tabescet ita hic lo
qui⁹ sermo diuinus, ut troni cōdicta sit solacio. Cui
enī em⁹ videt⁹ ēē q̄ frendet sed vici⁹ ē q̄ tabescat.
Et inter hec quāta sunt illa q̄ a deo p̄pata sūt homi
lior etiā prodit amici. Nec itaq̄ bñm cogitantes
et in hoc agone desudantes, glosi et pdaci p̄is mi
būdici nos et diligens noueris ēē et filios. Rapiat
vniuersit̄ qđ possimus de bono testati p̄utis. Hic de
hēritate eius assumat fidei olosecīa gestos vari
etate paosā hic māsuendis ac simplicitat⁹ om̄pet
graue talentū. Ille deus pectoris benignitatem ac
sapie monile sibi vendicet. ille margarita xp̄utio
nis et thesaury pietatis iudicat. licet em⁹ ille locu
pletissima dei amica quidq̄ habuit secū tulit tñ
et nobis si volum⁹ totū reliquit. Ita ḡ agam bona
illis sectantes, ut qui in etiā gloria suscitādū sub
fine sc̄dū credit nūc emē sue p̄ediūia i filiis
merita iā resurgat Amen. S̄no eiusdē de cōti

Tuō vocacionē viām s̄c̄s iennia a virg
lum. Venire quidē ad hēmū sumā p̄fō dī
sed nō p̄fē viue in hēmo sumā dāpnano est. Cicut
p̄dest si in loco quiete teneat et int̄us sit iquietudo,
si sit in habitacōe silenciu et sit i habitacōib⁹ tumultu
vici⁹ et colluctano passionē. si ext̄iora nra sentias
teneat et int̄iora tēpestas. Holena nos a nos mos
et spāna tpm quib⁹ hic virgīnē cōputatē. Nō se fallat

quicquid. Ille enim non est dies natus reputatus quos cor
 paliter electo scilicet hic suscepisti. si illo tamen die vixisse te
 computa in quo voluntates proprias abnegasti et quo malis
 desideriis restitisti. quem sine regule transgressio
 duxisti. Illud die vixisse te computa quem non malitia
 non inuidia non superbia contumaciam quem non mendacia non
 puerorum culpa respsist qui patre non cessit qui dyabolo re
 pugnauit. Illud die vixisse te computa qui puritatis
 ac sancte meditacionis habuit lucem. quem non risanao tene
 brosa mutantur in nocte. Illud in qua die applica ad vi
 ta tua cuius usus puerum ad animam tuam. Nolemus ena
 nobis de corporali reuictioris ac visibili vigilias assidua
 tate blandiri qui post vigilias ac de ipsis forte vigilis
 ad obsecraciones ad uerbi ostendentes ad ministraciones lin
 guas relaxamus. Quicquid se de choro psallentem ad
 amissiones honestas ac bibitiones dampnabilis trans
 gressionem subducit. multum eest leuis si sobetate do
 mante dormiret. Et ille qui reuictus oneratus peccatis
 et prauitatis iracundie vel dignacionis dissensione in
 cufert quod a vino se abstinet. et in sensibus vicius inuidie
 clausus tenet atque amarissima discordie ebrietate
 turbat. qui inquit extiore risanone salutifera ponu
 loy patata se materat. et intiora eius mortiferum vi
 rus odiorum viscera eructat nonne in se appetitas vo
 tes digne in punita vita dampnatus intelligit. nonne
 tale reuictus elegi dicit dominus. Vel illud. Ex vinea so
 domorum vinea eorum et vitis eorum ex gomorra. Vnde eorum

via sellis et bonis amaritidis est in ipsi. Ita autem
interduo dyabolus cum aduerterit animam fidei vanam et
dei timore nudat. Dusus passionibus mebrat metu
ut quod aut maledicat aut blasphemat aut obtrudatur.
quod heret agimus alio non nosce credamus. **O**z non est ita
Na vnguisq[ue] vnguisq[ue] virid in sucta recurrat auctor[um]
sicut dicit sermo diuinus filii si malus suis solu hauries
malum. Huius lingua malloquus maledicat suu cor exulcerat
obtredator sue metu lumen exeat iracundus sua
iudicis anima velut tinea corruptus. Et sicut de ulceratis
putib[us] nascitur vice sicut inquinat vice percuti fetu di
ruptis matru visceribus asseruntur ita huiana p[ro]cordia ipsi
p[ro]mitus quas repeccit passionibus dilacerant. Illa inquit
cordia de quibus viaoy granao serpentina perfertur ipsa
p[ro]mitis monstruosa p[ro]tus fecunditate violantur. De talibus
p[ro]tus dicit sermo diuinus. Ecce p[ro]tus iustitia. ceperit do
lor[um] et peperit iniquitate. Convenerit dolor eius in caput
eius et in vertice ipsius iniquitas eius induetur. H[ab]et itaque
n[on]ne ut op[er]a circa vos frequenter caritatis animi p[ro]p[ri]etati
quod negligenter longe cruciabatur doloribus. P[ro]missio
igit[ur] affluit et ex aliquo exonerari pectorum estib[us] ad
monemus atque etiam nos p[ro]p[ri]o vobis si tamen p[ro]p[ri]etatis
non denegentis obsecramus. ut de reliquo corrigamus mores
negligentias emendemus ne hoc postmodum non cum ligue ac
sermonis erga se cu[m] h[ab]ens vberibus quod obdurata depositu cor
da veniamus. Elaborate ergo fr[ater]s h[ab]emus ut deinceps iter
vos contencione laudabili ac meliore tandem inter vos
emulacione certebitis quid enim in ope dei p[ro]mptior
quis in oratione feruenter in lenitione sollicitior in castitate
p[re]erior in sobrietate partior in lacrimis largitate p[ro]fundiior.

in corpe honestior. in corde sincerior. in vbiis vel uarior. in maliſtudine moderatior. in uisu rarius in apertione frequenter. in guitate fundanor. in caritate concordior ueniar. Et ideo nosmetipos castigemus condie. ipi vnde nobiscum de cotidiana iustacione faciamus. Allequat se unaqueq; anima in secreto cordis et dicat. Videbo si haec die sine p[ro]prio sine iudicio sine obtricatione aut immuracio[n]e tuisegi. videam si hodie aliq[uo] ad p[re]fetum meum vel q[uo]d ad coſtitutionem p[er]tinet s[ic] opatus. Puto q[uo]d hodie illa capienter deſtruixit. hodie seniori meo iobedies fui. metitus s[ic]. uirauit. ira vel gula s[ic] enictus. plus hodie uisu plus abo ac potui plus omo et s[ic] p[ro]prio q[uo]d optebat indulſi. Minus egim. minus orauit q[ui]m debui. Tunc in reddet hanc die quā iam̄ fabulis p[ro]didi. Ac sic frēs de oīib[us] negligenſis nō spūgamur. et cibilib[us] hoc ē i cordib[us] nō nō. Di ergo ita egimus nos quidē de p[ro]prio vno letificabut sed et vos de acquisita salute gaudebitis. et nos vobis pro salutis vīe affectione subdetis. Donet at d[omi]n[u]s qui potes ut ita de sermone nō p[ro]finatis. q[ui]m nos vicissim v[er]is meritis adiuuetis. nobisq[ue] sitio et in p[ri]mū vita ornamenti et i futura p[re]sidū. amē.

Ecce De cordia frīm et melodia d[omi]ni laudes q[uo]d bonū et q[uo]d iocundū habitare frēs in vnu David frēs et v[er]e p[ro]pria magna corā d[omi]no cepleto spūdū multos edidit psalmos. quosdā p[er] auxiliū postulatione et tribulatione. quosdā p[er] gratias actione de hostiū liberatio[n]e. sed raro vel nūc p[er] tā bona et iocundā edidit symphoniam. scit i hor breui cāthiro gradū declarauit d[omi]n[u]s. Ecce q[uo]d bonū et q[uo]d iocundū habere fra[n]cū